

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Gallia Vindicata, In Qua Testimoniis Exemplisque
Gallicanæ Præsertim Ecclesiæ, Quæ Pro Regalia, Ac
Quatuor Parisiensibus Propositionibus A Ludovico
Maimburgo, Aliisque producta sunt, Refutantur**

Sfondrati, Celestino

[Ort nicht ermittelt], MDCLXXXVIII.

32. Breve S. D. N. Innocentij Papæ ad Archiepiscopum Tholosanum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38277

Documentum XXXII.

Breve Sanctissimi D. N. INNOCENTII PP. XI. ad
Illustrissimum & Reverendissimum Archiepiscopum
Tholosanum.

Venerabili Fratri Josepho Archiepiscopo Tho-
losano INNOCENTIUS Papa XI.

Venerabilis Frater. Delatæ nuper sunt ad nos querelæ
Monialium Ordinis sanctæ Claræ Urbanistarum in
Tholosana civitate, graviter dolentiū, & dolorem suum in
paternum sinum Nostrum multis cum lacrymis deponen-
tium, ut accisis ac penè perditis rebus suis præsentem opem
pro Apostolici muneris Nostrî debito afferamus: per hos
enim dies ad illud Monasterium venissè Monialem quam-
dam magno comitatu, militum etiam cohorte stipatam,
ut Abbatissatûs perpetui possessionem invaderet, prætextu
Regiæ nominationis, nulli juri, aut consuetudini, nulli
Apostolico indulto subnixæ: se quidem ad inusitatæ rei
spectaculum primò attonitas, mox collectis animis, & im-
ploratâ cœlesti opè, quacumque ratione licuit, restitisse, ne
immunitati Ecclesiæ, & instituto Ordinis sui Apostolicâ au-
thoritate firmato, tam inaudita, ac tam perniciosi exempli
injuria inferretur; sed superante vi militum cedere tandem
coactas, effractisque foribus, & pariete ipso, liberum multis
secularibus aditum patuisse. cum quibus ingressos quoque
milites violenter ibi & sacrilegè multa patrâsse, magna
cum totius civitatis indignatione & scandalo, Fraternitate
autem tuâ, quæ par omnino erat, ut venientibus Lupis Pa-
storale pectus opponeret, non solum non repugnante, sed
ultra eos quodammodo invitante, & Monasterium edito
decreto

allia
indicata
C. III
230

decreto per vim recludi jubente. Inhorruit ad tam indignæ rei nuntium animus Noster, adeoque monstri similis visa est, ut quamvis aliunde quôque eadem afferrentur, vix tamen persuadere Nobis potuissemus, Archiepiscopum Tholosanum, inspectantibus Religiosissimis fortissimisque Galliarum Episcopis, & Galliâ universâ, eò progressum fuisse, ut dignitatis ac muneris sui oblitus, nullo horribilium censurarum, & cœlestis iræ metu, nullâ famæ reverentiâ, tanto facinori, pro quo impediendo animam ipsam, boni Pastoris exemplo, ponere debuisset, non solum non resistere, sed etiam suffragaretur; nisi memoriâ teneremus, quibus duobus abhinc annis in negotio Regaliæ, ut nuncupant, ubi de Apamiensi Ecclesia Tholosanæ suffraganeæ agebatur, decernere ausus fueris contra manifestam causæ justiciam, contra omnes humani divinique juris regulas, contra ipsius Ecclesiæ totiûsque Provinciæ tuæ jura & libertatem, & contra morem prædecessorum tuorum aliorumque Galliarum Præsulum, qui in similibus casibus Regiæ voluntati atque indignationi, ne muneri suo deessent, obviam fortiter eundo, & DEI causam strenuè orando, læta & salutaria Ecclesijs suis responsa ab ingenita Christianissimorum Regum justitia & pietate retulere. Officij itaque Nostri esse duximus, gravem ac planè acerbum ea de re animi Nostri sensum tibi aperire, tēque in Domino monere, ut diligenter consideres, quo in periculo sis experiundæ divinæ ultionis, quam facile provocabunt gemitus tot lectissimarum Virginum, quarum vitæ innocentia & candor, atque assiduus divinarum laudum concentus deliciæ quodammodo sunt cœlestis Sponsi, cui sacrosancto & insolubili vinculo conjunctæ fuerē; nisi quàm primum, emendatis, quæ admissa sunt, misericordiarum Patris clementiam demereri studueris. Alioquin

quin Nos, pro Vicaria Christi Domini in universam Ecclesiam potestate, quâ fungimur quamquam indigni immerentesque, & pro solitudine, quam debemus unicuique Christi fidelium ad paternum patrociniū Nostrum confugiēti, cogemur de opportunis remedijs seriò cogitare.

Datum Romæ die 18. Januarij 1679.

Documentum XXXIII.

Tertia epistola Illustrissimi & Reverendissimi
Episcopi Apamiensis ad Regem Christianissimum.

Apamijs 6. Junij 1679.

Quandoquidem DEUS operâ Majestatis Vestræ pacificandæ toti Europæ usus est, spem concepi, fore ut eodem quoque tempore humillimis meis precibus placata Majestas Vestra pacem alijs concessam, Episcopo ejusque afflictissimæ Ecclesiæ haud esset negatura. Quintusdecimus jam mensis agitur, cum omnes Episcopatus mei proventus, qui vid. Patrimonium Christi sunt, & ex meris Decimis conflantur, subtrahuntur mihi, & tamen toto hoc tempore nihil eorum omisi, quæ ad omnes officij mei partes explendas necessaria videbantur. Enimverò nullius culpæ mihi conscius sum, ob quam meritis hanc poenam videri possim, nisi quòd juramentum fidelitatis jam ante quatuor & triginta annos Majestati Vestræ præstitum inscribi non fecerim: & planè testari possum, non hoc ex minori aut observantia, aut veneratione erga Majestatem Vestram provenisse, sed ex solo offendendi Numinis metu, si juramentum illud violâssem, quo conservandis juribus ac privilegijs Ecclesiæ meæ, cum Episcopali Dignitate in-

R. r

signirer.

allia
ndicata
Ca III
230